

ren har i sit fremsatte ændringsforslag ændret holdning på dette punkt og foreslår opførelsesåret nedsat med hele 2 år til 1970.

Når dette sammenholdes med, at der på ingen måde skal fastsættes regler om, hvad der skal forstås ved »væsentlig nedslidt«, lukkes der for alvor op for, at byfornyelsesmidlerne kan bruges på projekter, som ikke har meget med forbedring af boligstandarden at gøre.

Det foreslås derfor, at bygningsfornyelse ikke kan omfatte bygninger, der er opført efter 1950.

Ad nr. 17

Såfremt en ejer ikke er indforstået med at afstå en ejendom, der ombygges, skal kommunalbestyrelsen nærmere begrunde, hvorfor den skal råde over ejendomme. Det forekommer ikke særligt velbegrundet, hvorfor ejere af ejendomme, som skal nedrives, ikke skal have den samme beskyttelse. Det foreslås derfor, at den omvendte bevisbyrde også skal gælde for sådanne ejendomme.

Ad nr. 20

Ejendomme, som kommunalbestyrelsen har erhvervet i medfør af loven, skal afhændes ved offentligt udbud, medmindre det sker efter de særlige bestemmelser om overdragelse til andelsboligforeninger m.v. Dette er et godt princip, som ikke, som foreslået i lovforslaget, skal kunne fraviges. Det foreslås derfor, at muligheden for, at kommunalbestyrelsen kan afhænde på anden måde, udgår.

Ad nr. 34

I en række sager er råde over bestemmelserne blevet bragt i anvendelse med henblik på at undgå, at beboerne kunne anvende individuelt og kollektivt veto. Dette er ganske urimeligt, hvorfor det foreslås, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at de gennemførelsesbestemmelser som iøvrigt gælder for opfordringsejendomme, også skal gælde for råde over ejendomme.

Ad nr. 49

I den foreslåede § 57 indføres pligt til forhandlet finansiering. Hensigten er, at ejerne skal give afkald på en del af ombygningssøtten. Det forekommer ubegribeligt og aldeles i modstrid med bestræbelserne på at styrke den fremtidige vedligeholdelse og fornyelse af de

pågældende ejendomme, en bestræbelse, som kom til udtryk, da ordningen vedrørende fremtidig sparet vedligeholdelse blev afskaffet i 1994.

Det foreslås derfor, at paragraffen udgår.

Ad nr. 53, 55, 56, 68, 71 og 72

Det er foreslået i lovforslaget, at ombygningstabet i ejerboliger samt nedrivningsudgifter finansieres med 50-årige indekslån med ydelsesstøtte og offentlig garanti. Efter gældende regler udredes både ombygningstabet og nedrivningsudgiften kontant af kommunen mod efterfølgende 50 pct.s refusion fra staten.

Hensigten med denne omlægning er alene budgetteknisk, idet kontante her og nu-udgifter erstattes med løbende ydelser i de næste 50 år.

Samtidig skaber det store problemer i ejerboliger at skulle have disse lån.

Det foreslås derfor, at disse udgifter fortsat udredes kontant mod efterfølgende refusion.

Ad nr. 60

Det har aldrig været meningen med de tilsvarende bestemmelser i den tidligere lovgivning, at ministeren skulle kunne gøre brug af adgangen til bringe støtten til ophør, såfremt alene den enkelte ejendoms økonomi blev forbedret.

Boligministeren har vedrørende en lang række rentesikringssager besluttet at bringe den tilsvarende bestemmelse i anvendelse. I en række sager, hvor der er optaget flere rentesikrede lån med forskellige løbetider, er ejendommens økonomi efter ministerens opfattelse blevet forbedret som følge af, at et eller flere af lånene er udarmortiserede, hvorfor en del af støtten til de efterfølgende lån er bragt til ophør.

Det forekommer ikke rimeligt, ligesom det er tvivlsomt, om det er i overensstemmelse med bestemmelsen. En sådan begivenhed, som allerede ved låneoptagelsen kunne forudses, burde der ved støtteudmålingen være taget hensyn til.

For at bortvejre enhver tvivl om bestemmelsens rækkevidde foreslås det, at støtten alene kan bringes til ophør, såfremt der sker en forbedring af ejendommens økonomi som følge af generelle årsager som f.eks. en generel stigning i lejeniveauet og lign.